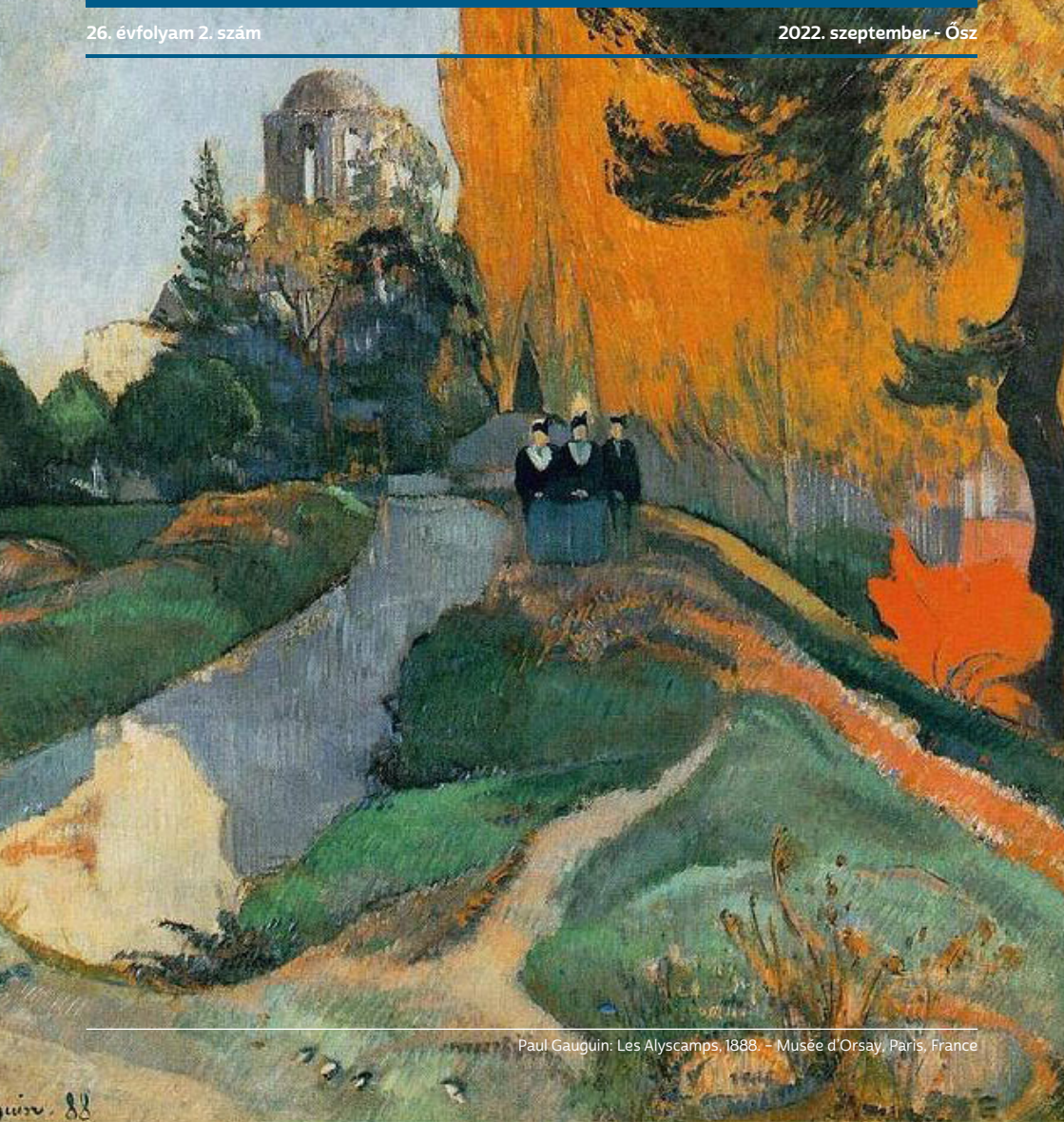

BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET

ÉGIGÉRŐ

26. évfolyam 2. szám

2022. szeptember - Ősz

Paul Gauguin: Les Alyscamps, 1888. - Musée d'Orsay, Paris, France

Dávid így felelt: „Én a Seregek URának, Izráel csapatai Istenének a nevében megyek ellened!”

1Sám 17,45

Elkezdődött a tanév, és annak a második napján iskolai hittanom előtti reggelen számos régi ismerőssel találkoztam. Az egyik szülő nagy lelkesedéssel, de persze huncut mosollyal az arcán így biztatott: „Már csak kettőszáz-nyolcvanöt nap van hátra a nyári szünetig!”. Jót neveltünk ezen, kicsit sikerült feldobnia a hangulatot, de azért mégiscsak megerősítette bennünk az érzést: bizony jó hosszú út áll előttünk, annak minden terhével és kihívásával! Valahogy úgy, mint a mai igében: ahogyan Góliát tonyosult Dávid előtt, úgy állunk mi is az új kihívások előtt. A probléma talán csak az, hogy belőlünk hiányzik az a bátorság és lendület, ami Dávidban megvolt.

Az egyik jó hír erre az új tanévre, hogy egyáltalán nem baj, ha kicsinek, erőtlennek érezzük magunkat ebben a helyzetben. Sőt, azt kell mondjam, a Biblia Istene éppen azokkal tud kezdeni valamit, azoknak tud segíteni, akik kicsik, vagy éppen másokhoz mérten erőtlenek, vagy éppen esélytelenek. ... Dávid a legkisebb volt testvérei között, akivel senki nem számolt, amikor Sámuel próféta Isten rendelésére elment otthonukba. De Isten őt választotta, és Sámuel felkente őt királlyá, és Isten Lelkének ajándékát kapta. Ez a körülmény, Isten Lelkének a jelenléte a Góliáttal vívott bajvívásban is központi részlet, hiszen az a hitvallásos eltökéltség, meggyőződés, aminek többször is hangot ad Dávid, világossá teszi mindenki számára, miért vagy éppen kiért sikerülhet a lehetetlennek

tűnő küldetés, bajvívás! Isten nevében, a Szentlélektől áthatva, az ő erejével veszi fel a küzdelmet! S ez a szál mindvégig kristály tisztán kiolvasható ebből a történetből.

Nem véletlenül olyan hangsúlyos a régiek számára a Szentlélek segítségül hívása a tanév elején, ezért is hívják ezt „*Veni Sancte*”-nek, azaz „*Jöjj, Szentléleknek*”. A 284-es énekünkben ezt énekeli: „*Gyűjtsd meg Lelkednek tüzét, hadd lobogjon lánggal égve!*” Szükségünk van a Szentlélek ajándékaira: a józanságra, az erőre, a bölcseségre, a tisztánlátásra, a bátorságra most a tanév elején, amikor elindulunk.

Igen, ebből erőt tudunk meríteni gyermekek, szülők, nagyszülők, akik együtt indulunk ebbe az új tanévbe, munkaévbé. Nem vagyunk egyedül, a Seregek Ura velünk van, velünk harcol, Lelkével ajándékoz meg! Annyi a bizonytalanság, annyiféle probléma tornyosul előttünk Góliátként, de győzhünk! És Ő nem csak itt, a látható világban szeretné, ha nála, az Ő közelében, vele keresnék a megoldást életünkre. Az Ő Fia, a mi Urunk, még Dávidénál is nagyobb küzdelemben győzött értünk a kereszten, felmutatva a szeretet győzelmét a világnak. Velünk van, mellettünk, erre számíthatunk életünk rövid és hosszabb távú terveiben! Ámen.

Keczkó Pál

A 2022. SZEPTEMBER 4-I TANÉVNYITÓ ISTEN-TISZTELET IGEHIRDETÉSÉNEK KIVONATA.

...AZ EGYNAPOS

A gyülekezetben kialakult, mára már szokássá vált program az „egynapos”. Csak így. Pedig ez egy nagyszerű kirándulást takar! *Özvegyné Kertész Piroska* idén Székesfehérvárra invitálta a résztvevőket, mégpedig vonattal. Külön vagont nem kellett rendelnie, mert csak 28-an voltunk, tizenegyedtől nyolcvan évesig. Idegenvezető várt bennünket, akivel a délelőttöt töltöttük. Általában úgy tartjuk, hogy sűrűn elutazva a város mellett mindent tudunk róla, pedig nem!

A belvárosi séta sok újdonsággal gazdagított mindenkit. Alba Regia több mint ezer éves múltja lenyűgöző. Szent István király uralkodott itt és alapította a Nagyboldogasszony bazilikát, amely évszázadokra a királyok koronázó templomává vált. 1222-ben a fehérvári országgyűlésen hirdették ki az Aranybullát.

A középkor szinte mindent elpusztított a virágzó városból. Jelenleg ásatások során tárják fel a romok alatti királysírokat. Az újkori kutatások eredményeit mutatja be a „*Királyok és szentek, az Árpádok kora*” című gyönyörűen rendezett kiállítás a Szent István Király Múzeumban. Az időszak kiállításnak a ciszterci Nepomuki Szent János-templom volt rendháza és a mellé épített Látogatóközpont ad helyet. Megnézhettük a templom sekrestyéjében lévő, Európa hírév rokkó faragott fa bútortzatot is. A sötétbarna, tölgyfa szekrények előlapjai a templom oltárképeit ismétlik meg. Míg hallgattuk az ismertetőt, Szilvi az emlékkönyvben örökítette meg ittlétünket.

Ellátogattunk az evangélikus templomba, ahol süttivel, üdítővel vártak minket. Fel-

idéztek, hogy templomunk tervezése idején itt is gyűjtöttünk ötleteket, hogyan néz ki egy új gyülekezeti központ.

A sok (itt fel nem sorolt) látnivaló után jólesett a közös ebéd, majd egy finom fagyi a belvárosban, végül a hazavonatozás. Köszönjük, Piroska!

Jalsoviczky Béla

A 2020–2022-es időszak konfirmandusai és áldó igéik

Bognár Anna

*„Boldogok a tiszta szívűek,
mert ők meglátják az Istent.”
(Mt 5,8)*

Fazekas Laura

*Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban
és könyörgésben mindenkor hálaadással
tárjátok fel kéréseiteket Isten elé;
és Isten békessége, mely minden értelmet
meghalad, meg fogja őrizni szíveteket
és gondolataitokat Krisztus Jézusban.
(Fil 4,6–7)*

Imrei Vilmos

*Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága
szerint, hogy hatalmasan megerősödjék
bennetek a belső ember az ő Lelke által;
hogy Krisztus lakjék szívetekben
a hit által, a szeretetben meggyökerezve
és megalapozva.
(Ef 3,16–17)*

Kendeh-Kirchknopf Lídia

*Örökkévaló szeretettel szerettelek téged,
ezért vontalak magamhoz hűségesen.
(Jer 31,3)*

Kozák Vid

*Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok
meginoghatnak, de hozzád való hűségem
nem szűnik meg, és békességem szövetsége
nem inog meg – mondja könyörülő Urad.
(Ézs 54,10)*

Megyeri Domonkos

*Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom
jobb kezedet, és ezt mondom neked:
Ne félj, én megsegítelek!
(Ézs 41,13)*

Nikléczi András

*Az ÚR minden ösvénye szeretet és hűség
azoknak, akik megtartják szövetségét
és intelmeit.
(Zsolt 25,10)*

Osztóics Gerda

*Ne igazodjatok e világhoz, hanem
változzatok meg értelmetek megújulásával,
hogy megítélhessétek,
mi az Isten akarata, mi az,
ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.*
(Róm 12,2)

Ötvös Alíz

*Arra legyen gondotok,
ami minden ember szemében jó.
Ha lehetséges, amennyire tőletek telik,
éljetez minden emberrel békességben.*
(Róm 12,17b-18)

Reichart Villő

*Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik,
azoknak minden javukra szolgál, azoknak,
akiket elhatározása szerint elhívott.*
(Róm 8,28)

Sonnleitner Dóra

*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek
előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket,
és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*
(Mt 5,16)

Vas-Borosi Kende

*Én nem feledkezem meg rólad! Íme,
a tenyerembe véstelek téged – így szól az Úr.*
(Ézs 49,15)

Vécsei Nimród

*Mindenre van erőm Krisztusban,
aki megerősít engem.*
(Fil 4,13)

Vidovszky Barnabás

*Aki tehát vallást tesz rólam az emberek
előtt, arról majd én is vallást teszek
mennyei Atyám előtt,*
(Mt 10,32)

Konfirmáció 2022-24

Számomra nagyon meghatározó élmény volt az egész konfirmációs időszak, mind a vizsga, mind a felkészülés.

Az előkészülés egy kellemes csütörtök délutáni elfoglaltság volt két éven keresztül, ahol egy olyan közösség jött létre, ami nem sok másik helyen lehetséges. Egy-egy izgalmas beszélgetéssel egybekötött hitmélyítő tanulás. Sosem akartam kihagyni a jó hangulat és társaság miatt.

Szerintem a vizsga mellett a másik nagyon fontos esemény a finnországi utunk volt, tavalý decemberben. Mindig nagyon szerettem volna eljutni oda, így nagyon boldog voltam, mikor megtudtam, hogy megyünk. Véleményem szerint ekkor kovácsolódtott össze igazán ez a kis csapat, és ezt egybe-

kötve izgalmas programokkal ajándékba kaptunk négy csodás napot.

A másik fontos esemény pedig ugye a konfirmációs vizsga volt. A téma kiválasztása viszonylag könnyen ment nekem. Egy olyan témát szerettem volna, amit nem sokan választanak de mégis érdekes. Így választottam az „Isten ismer bennünket, és mi is megismerhetjük őt” című témát. A vizsga előtt már nagyon izgultam, de mire vége lett, rájöttem, ez nem egy olyan esemény, amin stresszelni kell. Ugyancsak meghatározó élmény volt másnap, az ünnepi istentiszteleten az első úrvacsorám.

Nagyon élveztem ezt a két évet, és örülök, hogy tagja lehetek ennek a közösségnek.

Nikléczi András

Nyári napközis hittantábor

„Hegyek a Bibliában” – ezzel a címmel hirdettük meg a nyári napközis hittantábort, melyet 2022. június 24. és 27. között tartottunk meg gyülekezeti központunkban. A tábor egyfajta lezárása is volt a tanévnek, hisz a táborozók többségét az állami iskolákban végzett hitoktatói szolgálat által érjük el.

A gyerekekkel egy közös bibliai utazásra indultunk, ahol felfedeztük a Szentírás kiemelkedő hegyeit. Első állomásunk az Ararát hegyéhez vezetett, ahol az alagsori Noé rajz segítségével megismerkedtünk Isten és ember szövetségének jelével. Második nap ez a szövetség erősödött meg a Hóreb hegyen, ahol Isten törvényéről tanultunk. A harmadik napon a Normafára kirándulás során Jézus legfontosabb (hegyi) beszédeiben mélyedtünk el. Bár a tábor a magasságokról szól, a negyedik napon mégis a mélységeket is átéltük, hisz az Olajfák-hegyén történő búcsúzással, Jézus imádságával és elfogásával foglalkoztunk. A tábor utolsó napján hitünk lényegét helyeztük a középpontba azzal, hogy a golgotai kereszthalál és az azt követő feltámadás történetét hallhattuk közösen.

A tábor – már megszokott módon – örömhírt közvetítő áhítatokkal, felszabadító énekléssel, hitmélyítő foglalkozásokkal és soha véget nem érő játékkal telt. Igazi ajándékként éltük meg a tábor „különleges” programjait: a normafás kirándulást, a vízicsatát, a hangfelismerést vagy a gyümölcsös játékot.

Hálásan köszönöm minden gyermeknek a jókedvét, minden szülőnek a nyitottságát, és kiemelten köszönöm minden segítőnek az egész hetes odaadását: *Binderné Sólyom Tündének*, aki oroszlánrészt vállalt a tábor szervezésében; *Lengyelne Jalsoviczky Nórának*, aki nélkül nem lenne kézműves; *Máthé Elizának*, aki nagy türelemmel viselt minden gyermeket és felnőttet; *Veczán Zoltánnak*, aki ezzel a táborral búcsúzott gyülekezetünkől; *Mihályi Katának* és *Zorkának*, akik az egyetemi év lezárása mellett ideszánták idejüket, valamint minden fiatal segítőnek, aki aktívan tett azért, hogy ez a tábor létrejöhessen: *Imreh Júlia*, *Hausenblasz Gréta*, *Németh Luca*, *Domonkos Gerő*, *Lobenwein Vince*.

Nagy Szabolcs

Egy nyári hétvége Révfülöpon

Mint minden nyáron, idén is úgy terveztük, hogy amint véget ér az iskola, elutazunk nyaralni. A tervek nem mindig valósulnak meg, vagy csak részben, így maradtunk a Balatonnál, és nyaralásunk közepére esett a révfülöpi hétvége. Most először jutottunk el a gyülekezet családi nyári táborába. Kíváncsian vártuk. Szárszón már többször voltunk, és nagyon szeretjük azt az alkalmat is. Pár napot eltöltve Ábrahámhegy, már lezavulva érkezünk meg a gyönyörű patinás konferenciaközpontba. A nyár éppen talán legmelegebb időszakában (ez volt az egyetlen negatívum, amit említhetünk) a hűvösebb nyáresti beszélgetések, közös játékok adtak lehetőséget az ismerkedésre vagy a már meglévő barátságok elmélyítésére. Szombat délelőtt érkezett egy vendég, aki lelkesként a pszichodráma eszközeivel segített a hit és a szorongás összefüggéseit közösen kutatni. Felismerni, milyen különbözően gondolkodhatunk erről, és azt is, hogy a különböző korosztályok hogyan látják magukat és a másik embert. Felnőttként

sem könnyű így, ilyen mély kérdésekben megnyílni egymás előtt, különösen, ha nem vagyunk gyakorlottak a csoportterápia vagy a nyilvános kommunikáció területén.

Számunkra, szülők számára a hétvége legnagyobb élménye volt látni gyermekeinket, ahogy egy felnőtt közösségben frissen konfirmáltak vagy egy kicsit utána milyen komolyan tudják megfogalmazni, vállalni gondolataikat, a következő percben pedig játszani akár a legkisebbekkel is.

Élmény volt beszélgetni olyan gyülekezeti tagokkal, akikkel – noha hétről hétre látjuk egymást a templomban – még soha egyetlen szót sem váltottunk.

A gyerekek persze a nagyszerű strandolást és az esti közös sétát említették jó programként, de ez így is van rendjén.

Reméljük, még sokszor lesz lehetőségünk részt venni ezeken a hétvégéken!

Hálásan köszönjük a befektetett energiát, szeretetet!

Kozák család

„Isten országa közöttetek van”

SZÉLRÓZSA 2022

Életem első Szélrózsája idén nyáron, Gyulán volt. Számunkra össze volt kötve az azt megelőző háromnapos gyülekezeti ifítáborral, így már egymásra hangolódva, izgalommal telve érkeztünk meg a helyszínre. Körülbelül 40 ifis volt Budahegyvidékről, majdnem mindenki, ezért mindenkinek volt társasága. Nem mintha gond lett volna az ismerkedéssel, kis nyitottsággal könnyedén lehetett új barátokat szerezni az összesen 1500 körüli résztvevőből.

Rengeteg program volt, előadások, beszélgetések, koncertek, játékok, de én egy talán kevésbé központi témát emelnék ki: a sportot. Lehetett indulni futásban, röplabdában és fociban.

Természetesen éltünk a lehetőséggel, és neveztünk is („Hegyvidék” néven) az utóbbi kettőre. Nagyon jó élmény marad, felejthetetlen számomra az ottani játék öröme. A röpi-bajnokságot megnyertük, mivel a nagyszerű csapategység mellett – vagy talán pont azért – mindenki szinten felül teljesített. A döntőt megnyerni, és együtt kiáltani fel vagy 50 szurkolóval... nagyon jó. Egy meccset emelt fővel elveszteni, majd kezét fogni az ellenféllel... megtisztelő.

Ez történt ugyanis a focin, az elődöntőben. Jobb volt az ellenfél, ráadásul még Zsomi sem játszott, de nagyon nagy büszkeséggel töltött el, hogy a többiek is hajtanak, küzdenek, és módfelett sokat pislognak a szemükbe csorgó izzadságtól. Úgy vesztettünk, hogy senkiben nem lehetett lelkiismeretfurdalás vagy csalódottság, mert apait-anyait beleadtunk, és ami fáj, az ott maradt a csarnok padlóján. Köszönöm a srácoknak ezt az élményt, nem lehetett nem élvezni.

A kulturális, lelki részről néhány szó, mert nagyszerű előadásokon vehettünk részt. Az egyetlen baj akkor volt, ha túl sokan érdeklődtek valaki beszéde iránt, és nem jutott mindenkinek ülőhely vagy árnyék. Ez az érdekes gondolatok értékességén nem változtatott persze, a Szélrózsának mindig is fontos része volt a lelki feltöltődést kiváltó programok szervezése. Személyes kedvencem Pál Feri atya előadása volt, akiben az első olyan embert ismerhettem meg, aki még a lábával is gesztikulál.

Talán nem meglepetés, de az esti koncertek vonzották a legnagyobb közönséget. Az est fénypontja volt mindig – ez nem kérdés –,

és feltűnt, hogy az előadók milyen gyakran dicsérték a háláját jól kifejező közönséget. Kiváltságos helyzetben voltam, hiszen a találkozó záró istentiszteletén magam is zenélhettem. Sosem volt még ilyen teljesítményű erősítő mögöttem... A napokat áhítatok keretették, és a szombat reggeli áhítaton az egész hegyvidéki ifivel játszottuk el a színpadon a háttérben az elhangzó szöveg mögötti üzenetet, különféle mozgással, mozdulatokkal.

Németországi beszámoló

Az idősebb és tapasztaltabb generációk mindig azt mondják, hogy élünk a lehetőségekkel. Idén nyáron életem egyik legnagyobb lehetőségeként jutottam ki Németországba, reformálódott hitünk szülőhazájába.

Az „inspired”, azaz inspirálódott elnevezésű kététnapos szeminárium alatt a három vezető és mi, a 13 résztvevő mélyebb betekintést nyerhettünk a lutheránus egyház kialakulásába, azokat a helyeket meglátogatva, ahol 505 évre visszamenőleg Luther is járt élete különböző szakaszaiban. Így voltunk Wittenbergben, Erfurtban, Lipcsében és Wartburgban. A konferencián evangélikus ifjúsági vezetők vettek részt a világ minden tájáról (Németország, Brazília, Nicaragua, Mozambik, Kenya, Ausztrália, Malajzia, Szingapúr, Fülöp-szigetek, Tanzánia, Dél-Korea), akik nagy odaadással küzdenek, segítik gyülekezetük és lelkészeik munkáját Isten segítségével által, akiknek hála a kurzus elnevezéséhez híven inspirálódhattam a további tevékenységemre a budahegyvidéki evangélikus gyülekezeten belüli programok részvételéhez és szervezéséhez.

Mindig új és különleges, ha egy addig ismeretlen személlyel találkozunk, de ha az adott ember még a nálunk hagyományos

Semmi sem lehet tökéletes, de ez a program szerintem nagyon kevés hiányosságban szenvedett. Minden keresztény fiatalnak szívből ajánlom a 2024-es Szélrózsán való részvételt. Olyan széleskörű, olyan gördülékeny, jól szervezett, lehetőségekkel, új találkozásokkal és hittapasztalásokkal teli, hogy nehéz elképzelni, bárki is rossz élménnyel távozzon.

Keczko Levente

krokodilvadászatról is mesél, amiben gyerkort részt vesz, akkor az a személy biztosan örökre az ember emlékezetében marad. A krokodilvadászat mellett más és más, érdekesebbnél érdekesebb életút egy rövidke szakaszába nyerhettem betekintést, melyet sosem fogok elfelejteni. Ilyen meglepetésként ért, mikor megtudtam, hogy egy gyümölcs is változhat kontinensenként, például a nálunk hagyományos narancsnak a brazil változata nem rendelkezik gerezdekkel, hanem felvágva fogyasztják.

Eddig általában két hetet minimális időnek éreztem, most azonban már úgy látom, hogy ezek a személyek közelebb kerültek hozzám, mint egyes barátaim. Nemcsak a résztvevőknek, a szervezőknek és a Magyarországi Evangélikus Egyháznak köszönhettem ezt a maradandó élményt, hanem Aki oltalmazott és segítette utam mindvégig.

Imrei Flóra

Nagyveleg új szemmel

A nagyvelegi táborok legendás híre persze hozzám is eljutott. A nekem szegezett kérdések: „Megy Sári is Nagyvelegre? Ne hagyjátok ki!” – hallottam a nagyvelegi együttlélet ismerő gyülekezeti szülőktől. Nos, az én nagyon anyás lányom ugyan felcsillanó szemmel, de meglehetősen bizonytalansággal állt a kérdéshez, hiszen még soha nem volt „ottalvós” táborban. Keczkó Szilvi segített feloldani az elválás dilemmáját. Így kerültem segítő szülőként Annamari mellett a csapatba. Anyaként és pedagógusként is nagyon tetszett az alapos szervezés, az átgondoltság, a tervezett programok sokszínűsége.

Egy júliusi hétfő délután érkezünk meg a Fejér megyei Nagyvelegre, a Grünfeld kastélyba. Nagyon szeretem a kastélyokat. Szeretem a történetüket, szeretem, ahogy hordozzák tagadhatatlan múltjukat, érzem az időt. Itt kezdődik Nagyveleg varázslata. És ott folytatódik, amikor több mint 40 gyerek pakol, helyezkedik, sátrat ver, búcsúzik, vacsorázik, játszik, majd elcsendesül az esti áhítatra. Az elmélyült programok mellett nem maradhattak el az ismerkedős játékok sem, melyeket mondanom sem kell, hogy nem a „csend” jellemzett leginkább. A közös éneklés megtartó ereje, az ismerős dalok meghittsége minden

este egybekovácsolt minket. *Keczkó Pál* gitározott, táborbéli muzsikustársa, *Pintér Marci* pedig cajon (dob)-on kísérté a közös énekeket. Az első éjszaka ugyan nehezen jött álom a kisebbek szemére, de a mese, az odafigyelés s még egy-egy pohár víz elhozta a nyugalmat a szobákban. Reggelre pedig az első éjszaka nehézségei is eloszlottak. Kezdődött az igazi tábori élet.

A csapatok megalapítása, az esti feladatok kisorsolása után a délelőtti bibliaórákon vettek részt a gyerekek, majd kezdődhetett a színdarabírás, díszlettervezés, rendezői ötletelés. Mindegyik csapat egy-egy ifi segítővel kiegészülve vághatott neki a feladatoknak, vetélkedőknek. A legizgalmasabb és legszórakoztatóbb feladatot és programot az esti színházi előadások jelentették. Négy tematika szerint állítottak jeleneteket színpadra a gyerekek. Igencsak megdolgoztatta a képzelőerőt az a feladat, amikor adott tárgyak és egy adott helyszín – például „zokni a rendőrorsön este 8-kor” – téma köré kellett történetet kreálni. Következő este népmeséket dolgoztak fel, majd a tízparancsolatot állították színpadra, saját életükből merítve ihletet. A záró előadáson, a nagy finálé alkalmával pedig a Neoton Família örökzöld slágereit jelenítették meg a csapatok színpadi előadás formájában.

A vicces ötletek, kreatív megoldások kavalkádjával ragadott minden jelenlévőt. Itt mindenkinek volt küldetése, a hatéves-től a tizenhat évesig. Lehetett az a feladat egy cápa, egy kő vagy egy nyíló rózsabokor megjelenítése, mindenki egyenértékű tagja volt a csapatnak, fontos, nélkülözhetetlen jelenléttel.

A délutáni bibliaismereti versenyekre, melynek anyaga a Jelenések könyve volt, az ifjúság készítette fel nap mint nap a csapataikat. Öröm volt nézni ezeket a fiatalokat, ahogy szívvel-lélekkel végezték a vállalt és rájuk bízott feladatokat a tábori életben. Ők szervezték az utolsó napi nagy megmérettetést is, az akadályversenyt a falu utcáin és terein, és maguk is fergeteges humorú színpadi jelenléttel járultak hozzá Nagyveleghez.

A sport, a petang, a biliárd, a foci, a kézműves foglalkozások, a Rubik-kocka kirakó tanfolyam mind-mind hozzátartoztak a mindennapokhoz. Csakúgy, mint a közked-

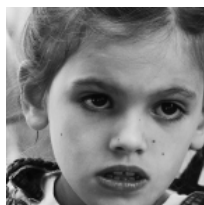
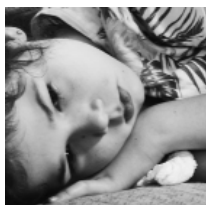
velt „angyalkázás”: mindenki húz egy nevet, és ezt a bizonyos illetőt kell elhalmoznia ajándékokkal olyan módon, hogy az ajándékozó személyére ne derüljön fény. Nem volt könnyű feladat. Állandó „megbízott követek” hozták, vitték az ajándékokat, csokik és egyéb nyalánkságok kerültek a párnák alá, a cipőkbe, a legváratlanabb helyeken bukkant fel egy-egy meglepetés. A csoki és egyéb finomságok beszerzésére túracsoportok indultak a helyi kisboltba, üres édességpultot hagyva maguk után.

Idén egy új színnel bővült a nagyvelegi programpaletta. A nyári forróságban igen jólesett a tatai Fényes strandfürdőben eltöltött nap. Kicsit izgultunk, hogy mindenkire elég vigyázó szem jusson, de jutott. Csodálatos nap volt ez is, mint az egész együtt töltött hét. Nehéz volt a búcsú, feltöltődve imával, dallal, játékkal, de a rengeteg élményt azóta is emlegetjük, és bizony most, ősz kezdetén is jólesik felidézni a nagyvelegi napokat.

Nagyon köszönjük *Keczkő Pál* és *Szilvia* lelkészeknek a csodálatos szervezést és kivitelezést, *Nagy Szabolcs* lelkésznek, *Mihályi Kata* teológushallgatónak, *Jaloviczky Nóra* hitoktatónak a fiatalok tanítgatását, az ifjúság a jó hangulatot és a sok munkát. Nem utolsósorban minden szülőnek köszönjük a temérdek finomságot, házisütit, kekszet, csodálatos gyümölcsöket.

Lehetne már holnap megint Nagyveleg?

Nagy Ágnes

Bringatúra 2022

Az idei nyár egyhetes biciklitúrája Székesfehérvártól a Bakonyon át, a Kisalföld érintésével a Balatonig vezetett. Az alapadatok röviden: 428 km, 42 fő, 36 fok, 7 nap, 3 defekt, 1 eltévedés.

A szikár tények mögött azonban ennél több rejlik. Kulturális értékek megtekintése (például a lébényi templom meglátogatása, ami olyan, mint a jáki. Ja, nem, pont fordítva!), a természet csodálata, fürdés Dunában és gyógyfürdőben, a város legjobb fagyijának kóstolása, küzdelem hegynek föl, és örömkialtás hegynek le. Valójában azonban még ennél is sokkal több.

Evangélikus gyülekezetek meglátogatása, közös éneklés, napindító s befejező imádkozás. Találkozások, beszélgetések, nevetések. A sok különböző helyről és helyzetből érkezett csapattá kovácsolódása.

A gyülekezet történetében több évtizedes múltra visszatekintő biciklitúra az ifjúság s egyben a gyülekezet erősödésének és formálódásának mindig is fontos terepe volt, s reméljük, lesz ezután is. Köszönjük a szervezőknek az áldozatos és már-már egy rész munkaidős feladatot kitevő szervezést! Jövőre Veletek, de nem ugyanitt!

Boróky Zsófia

Elrepült a nyár, mindjárt itt az Ősz...

... de a gyülekezet nyugdíjasainak Özvegy-né Piroska szervezésében négy szép, tartalmas nyári napja volt augusztus 23-26. között. Buszoz utunkon tizenhatan vettünk részt, idén a távoli Zemplén megyébe látogatva.

Első napunk még a Bükkben telt. Szilvászváradról ragyogó napsütésben kisvasúttal mentünk föl a Szalajka-völgyön. Az előző napi esőzésnek köszönhetően a patakban folyt a víz, jóllehet a Fátyol-vízesés azért nem volt az igazi. Szilvászváradot megcsodálva Lillafüredre mentünk, ahol a Palotaszálló épületében és a függőkertekben gyönyörködtünk. Innen Diósgyőrbe tartottunk, ahol megnéztük az evangélikus templomot. Estére már a Hernád menti Perére (380 lakos) értünk, az Aranyhordó panzióba, ahol kényelmes szállásunk és kitűnő félpanziós étkezésünk is volt. Az út során már élveztük az erdők zöldjét, de a

szállásunk körül is jó levegő fogadott friss erdőszaggal, ami a poros, kiszáradt budai erdők után már magában is élmény volt. Egyetlen hiány volt csak, a beszélgető sarok, mivel az étteremet mások is használták. Így az esti beszélgetéssel, borozgatással a teraszra szorultunk, a sok helyi szünyog nagy örömére.

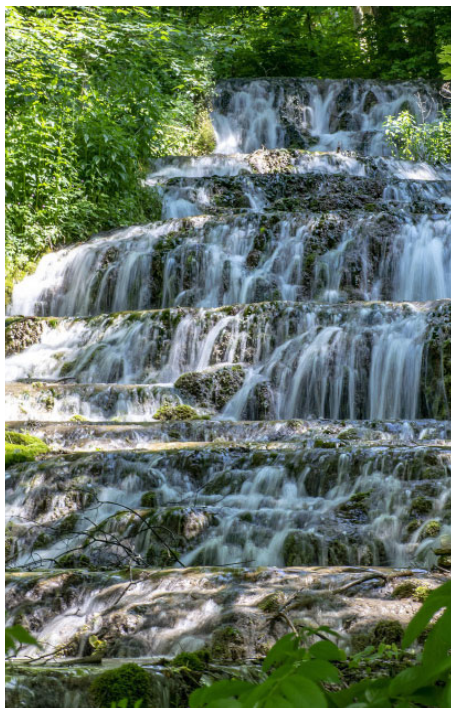
Második napunk borongósabb idővel köszöntött ránk, így a sok élményt, de sok gyaloglást is jelentő tervet (azaz Regéc vára, Tolcsva: Szirmay-Waldbott kastély, Borsi: Rákóczi vár, Sátoraljaújhely: Magyar kálvária) meg tudtuk valósítani. Mindazoknak, akik látták a regéci és a borsi vár korábbi siralmas állapotát, különösen nagy öröm volt mindkét helyen a Rákóczi emlékéhez méltó és érdekes helyreállítás. Azzal jöttünk el, hogy ide vissza kell még térni...

Harmadik napunkon vezetéssel körbesétáltuk Miskolc belvárosát. Megnéztük a görög ortodox templomot és a református deszkatemplomot, ami az 1997-es tűz után már teljes szépségében látható. Felmentünk az Avasra, ahol a kilátóból is megnéztük Miskolc panorámáját. Délután a tapolcai barlangfürdőben áztattuk fáradt tagjainkat.

Utolsó napunkon még visszamentünk Sárospatakra, hogy a nemrég felújított református Nagytemplomot (1500 ülőhely) megnézzük. Mint megtudtuk, a helyi evangélikus istentiszteleteket is itt tartják. Innen Tokajba vezető utunk mellett a Lebujs Fogyó teraszán ebédeltünk, tállyal borral koccintottunk, majd a Tisza és a Bodrog összefolyásánál hajózártunk.

Hálás szívvel érkezünk haza!

Némethyéné Hanna

Énekkari tábor

Várgesztes. Hagyományos énekkari tábor. Mégis más. A csoportkép többet és kevesebbet is mutat, mint máskor. Az Úr összegyűjtött minket. Az élet többször, többfelé szólított. Az élmény mégis: mily szép, mily gyönyörűséges a testvérekkel egységben lenni. Egységben, mikor több szólamban zeng az ének. Egységben, mikor hány felől és hányféleképpen száll a lélek, míg fészkére talál és egy refrénben zeng élet és halál. Ezek a gondolatok találtak meg engem, míg kisebb fiam ölembe vettem, s a nagyobb és az énekkarba vágyó anyjuk szaladt, hogy énekeljen. Itt átadom

tollamat, hogy a képet – mint magunkról a körbeadva készült rajzot – önszívedbe mártott tollal végül te magad ird meg.

Halmágyi Csaba

Visszapillantó – de már másképp

Kézdy Páltól búcsúzunk

Nagy szomorúság érte gyülekezetünket. *Kézdy Pál* testvérünk megtért teremtő Urához. Váratlanul hagyott itt bennünket.

Nehéz Pali nélkül elképzelni a gyülekezetet. Nemcsak azért, mert régebben hűséges tagja a közösségnek, mint amióta a gyülekezet megalakult. Nemcsak azért, mert hosszú időn át fontos tisztségeket töltött be. Azért, mert bármerre is tekintünk, az Ő szelíd arca tekint vissza ránk, a presbiteri jegyzőkönyvekből csakúgy, mint a gyülekezet-történeti írásokból vagy az *Égigérő* korábbi számaiból.

Fáj arra gondolni, hogy már nem szoríthatunk vele kezét, de ugyanakkor jó arra emlékezni, hogy ilyen tagja is volt gyülekezetünknek. Bölcs szavaiból, szelíd mosolyából sokat tanulhattunk. Emlékét akkor őrizzük meg helyesen, ha igyekszünk nyomdokaiba lépni.

Pali kiváló mérnök volt, de ismeretei nem korlátozódtak műszaki kérdésekre. Igen jól ismerte a Szentírást és a kapcsolódó irodalmat is. Bizonyára sokan emlékszünk arra a hihetetlenül érdekes előadásra, amit a kumráni tekerccséről tartott jó néhány évvel ezelőtt. Komoly munkát fektetett gyülekezetünk történetének megírásába, csakúgy, mint a számtalan szépen fogalmazott és mindig pontos jegyzőkönyv írásába. Szívesen osztotta meg tudását másokkal, lelkesen vezette a temetőlátogatási programokat a legrosszabb időjárás mellett is, felkeresve korábbi lelkeszeink és felügyelőink sírjait. A Covid-járvány kitörésékor az utolsó gyülekezeti programot is ő szervezte, vezetésével végigjártuk a gyü-

lekezet nagyszámú korábbi istentiszteleti helyeit. Lehetetlen felsorolni mindazt, amit gyülekezetünk érdekében tett, de nem is szükséges, hiszen emlékszünk.

Hat éven át volt gyülekezetünk felügyelője, nehéz időben, hiszen lelkésváltás is volt közben. Kiválóan csendesítette le a kisebb-nagyobb viharokat, amik természetsszerűleg adódtak. Véleményét mindig kertelés nélkül kimondta, de nem bántott meg senkit. Nem emlékszem rá, hogy hangját valaha is felemelte volna.

Megszámálhatatlanul sok éven át volt gyülekezetünk jegyzője, vállalva a nem kevés munkát igénylő feladatot még jóval túl a nyolcvanon is. Ugyancsak lelkes munkatársa volt az *Égigérő*nek is, a *Visszapillantó* rovatot ő írta. Soha sem feledkezett meg fontos eseményről. Aktívan működött közre a gyülekezeti bibliaóra anyagának összeállításában, az éves munkaterv első változatát is mindig ő írta meg, mire másnak eszébe jutott volna, már készen volt. Emellett számtalan apróbb-nagyobb feladatot is vállalt, mindenütt ott volt, ahol segíteni kellett. Rá mindig lehetett számítani.

Adjunk hálát Istennek Pali életéért, szolgálataért és azért a sok jóért, amit általa kaptunk az Úrtól!

Dr. Vidovszky István

Gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet

A hónap első vasárnapján

11.15 órákor

Könyvüzenés istentisztelet

A hónap harmadik vasárnapján

11.15 órákor

GYERMEKBIBLIAKÖR

Minden hónap 2., 4. és 5. vasárnapján

10.00 órákor

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órákor

Csütörtökön 10.00 órákor

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 18.30 órától – gyülekezeti kórus

HITTANÓRÁK

Hétfőn 17.00 órákor óvodások részére

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája

Havonta egy csütörtök este 18.30 órákor

– megbeszélés szerint

Ifjúsági óra

Pénteken 17.00 órákor

Konfirmációi előkészítés

Csütörtökön 16.00 órákor

HÁZASPÁROS KÖR

Havonta egy csütörtök este 19.00 órákor

– megbeszélés szerint

BABA-MAMA KÖR

Havonta két péntek délelőtt

– megbeszélés szerint

Tájékoztatjuk gyülekezetünk minden tagját, hogy a várható gázáremelkedés miatt a gyülekezeti központ alagsori termeit a téli időszakban nem használjuk.

Előreláthatólag október 15. – április 15. között a nagyobb létszámú alkalmaknak a templom leválasztott oldalterme, a kisebb létszámú programoknak a lelkési hivatal ad otthont.

Köszönjük megértésüket és ezután is szeretettel várunk mindenkit alkalmainkra!

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA, MEGJELENIK ÉVENTE 4 ALKALOMMAL

Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460

E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Keczkó Szilvia

hegyvidek.lutheran.hu

Típo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.